

[Axel Sørensen.]

talinger og udtræk af sparekassernes indestående i andre pengeinstitutter kan ske ved maskinafstempling. Det radikale venstre har den opfattelse, at den betryggelse, som er med til at drage såvel indskydere som låntagere til en sparekasse, vedblivende må ligge i, at ledelsen er således opbygget, hvor direktionen fordeles på flere direktører, at der ikke kan herske spor af tvivl om den enkeltes ansvar. Det samme må gælde over for den nye form for kvittering ved maskinafstempling.

Jeg har lagt mærke til, at Danmarks Sparekasseforening har tiltrådt de foreslåede ændringer, og jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget på det radikale venstres vegne.

Erik A. Jensen: Til det foreliggende lovforslag, som stort set tager sigte på en rationalisering, hvis man da ser bort fra den eventuelle udvidelse af direktørernes antal, skal socialistisk folkeparti ikke anføre ret mange bemærkninger, dog måske især nogle af principiel art.

Det er en kendt sag, at der gennem et stykke tid har været gjort forsøg med enmandsbetjening i sparekasserne. Disse forsøg må vel siges at være faldet heldigt ud, både når man betragter nyordningen med personalets øjne, og når man betragter den med publikums øjne. For publikum betyder det forenkling og hurtigere ekspedition, og sikkerhedsbestemmelserne synes at virke fuldt betryggende, og da den underskrift, der hidtil har været forlangt som kvittering i sparekassebøger og ved indbetaling af skatter og andre afgifter, der indgår over sparekasserne, afgives af den samme person, som betjener maskinen, synes den ganske overflødig. Dog må det naturligvis være en forudsætning, at maskinen er i orden. Er den ubrugelig af en eller anden årsag, må der naturligvis 2 underskrifter til som tidligere, medmindre der på det pågældende sted kun er én beskæftiget. I øvrigt fremgår det jo af den kontrolbog, som hører til maskinen, hvem der til daglig og til enhver tid betjener denne maskine. Ligeledes fremlægges denne kontrolbog for og underskrives hver dag af afdelingsbestyreren. Sikkerheden kan vel som sådan siges at være betryggende.

Endelig kan det vel siges, at sparekasserne helst undgår påtale af sparekassetsynet og helst selv vil sørge for de sikkerhedsforanstaltninger, der kræves af myndighederne.

Vedrørende direktørernes antal i tilfælde af sammenlægning af sparekasser bør man nok tænke på, at i mindre sparekasser i mindre byer og på landet er direktøren ofte i nær kontakt med kunderne og på fortrolig måde inde i den enkeltes økonomiske problemer. Denne fortrolighed bør ikke sættes over styr og komme sparerne til skade ved en sammenlægning, så hellere udvide direktørernes antal og derved sikre fortsat godt forhold til kunderne. Sætter man dette fortrolige forhold til kunderne over styr, vandrer pengene til bankerne, og det er vel ikke netop dér, sparemidlerne hører hjemme.

Det er helt naturligt og i takt med udviklingen, at sparekasserne opretter nye afdelinger i udflytterkvarterer i de store byer, det er naturligt, at befolkningen har nem og hurtig adgang til en sparekasse for at spare op, men det forekommer både at være urimeligt spild af penge, arbejdskraft, materialer og lokaler, når der så kraftigt, som tilfældet er, konkurreres om kunderne, når der oprettes afdelinger ud over, hvad der er behov for i allerede dækkede kvarterer. Tager man f. eks. strækningen fra Hovedbanegården til Frederiksberg Allé ad Vesterbrogade, ser man, at der her er 3 sparekasser og flere banker, og noget lignende er tilfældet på Gl. Kongevej for slet ikke at tale om Nørreportkvarteret. Det vil være naturligt at tage under overvejelse at søge enten ad frivillighedens eller ad lovgivningens vej en sammenlægning også af de store sparekasser. Der er mellem sparekasserne indbyrdes og sparekasser og banker fælles aftaler om rentesatser og opsparingsformer, hvorfor der ud over kunde-betjening ikke kan tilbydes kunden fordele, som ikke kan fås hos konkurrenten. Den dag, enmandsbetjeningen slår igennem, er folk stillet ens, uanset hvor de henvender sig. Ud fra dette vil det være helt naturligt at sammenlægge sparekasser og bibeholde de afdelinger, som er nødvendige til at betjene publikum, hvorefter man vil kunne frigøre lokaler til detailhandelen, som ikke altid ser med blide øjne på, at penge-